

فصل ۲

عناصر نیمه هادی قدرت

۲-۱ مقدمه

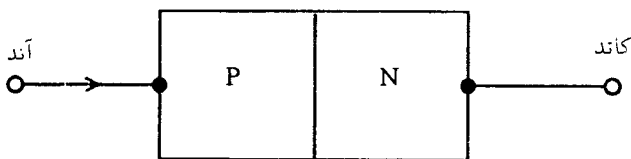
نیمه هادی^۱ ذاتی ماده‌ای است که مقاومت مخصوص آن بین هادیها و عایق‌ها قرار دارد و با افزایش درجه حرارت کاهش می‌یابد. ماده اصلی نیمه هادی که در وسایل الکترونیک قدرت بکار می‌رود سیلیکون است، یعنی ماده‌ای است که از نظر طبقه‌بندی بین عایق و هادی قرار دارد و مقاومت آن با افزایش حرارت کاهش می‌یابد. سیلیکون از عناصر گروه IV جدول تناوبی عناصر است یعنی اینکه در مدار خارجی ساختمان اتمی آن چهار الکترون وجود دارد. اگر عنصری از گروه V، نظیر فسفر، که در مدار خارجی آن پنج الکترون وجود دارد، به آن اضافه گردد، چهار الکترون از پنج الکترون فسفر با چهار الکترون سیلیکون تشکیل پیوند یا قید هم‌مظرفیتی^۲ می‌دهند و در نتیجه در ساختمان کریستالی آن یک الکترون آزاد بوجود می‌آید. حضور این الکترون‌های اضافی باعث افزایش قابل ملاحظه هدایت سیلیکون می‌گردد. چون الکترون دارای بار منفی است، ماده‌ای که به این روش دارای ناخالصی می‌گردد، به نیمه هادی نوع N موسوم است.

اگر چنانچه عنصری از گروه III که دارای سه الکترون در مدار خارجی خود هستند، به عنوان ماده ناخالصی به سیلیکون اضافه شود، در شبکه کریستالی یک حفره^۳ ایجاد می‌شود. ممکن است این حفره را متحرک در نظر گرفت زیرا می‌تواند با الکترون مجاور پُر شود، که الکترون نیز به نوبه خود حفره‌ای را بجا می‌گذارد. بنابراین می‌توان حفره‌ها را به عنوان حامل‌های بار مثبت در نظر گرفت و نیمه هادی‌ای که به وسیله عناصر گروه III دارای ناخالصی می‌گردد به نیمه‌هادی نوع P موسوم است.

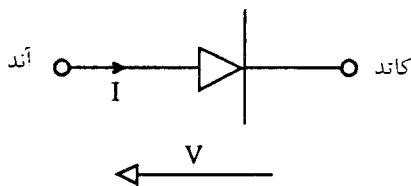
میزان وارد کردن ناخالصی به مقدار ۱ جزء در 10^7 اتم است. در نیمه هادی نوع N الکترون‌ها حامل‌های اکثریت^۱ جریان و حفره‌ها حامل‌های اقلیت^۲ هستند. عکس این مطلب در مورد نیمه هادی نوع P صادق است. بر حسب میزان ناخالصی قابلیت هدایت نیمه‌هادی نوع N و نوع P در مقایسه با سیلیکون خالص، بطور وسیعی افزایش می‌یابد.

۲-۲ دیود^۳

دیود ساده‌ترین عنصر یا وسیله نیمه‌هادی است که در الکترونیک قدرت مورد استفاده قرار می‌گیرد. دیود مطابق شکل ۱-۲ از پیوند نیمه‌هادی N و P بدست می‌آید. در محل پیوند^۴، الکتروهای آزاد N و حفره‌های آزاد P ترکیب شده و در نتیجه موجب می‌شوند که ماده نوع N در اطراف پیوند دارای بار مثبت و ماده نوع P در اطراف پیوند دارای بار منفی گردد. بنابراین در محل پیوند یک سد پتانسیل^۵ به میزان $0.6V$ ایجاد می‌شود و یک ناحیه باریک خالی از حفره و الکترون بوجود می‌آید. سد پتانسیل حاصل باعث جلوگیری از حرکت الکترون‌ها و حفره‌ها گردیده و شرایط تعادلی برقرار می‌شود. (ناحیه‌ای که سد پتانسیل در دوسر آن قرار دارد به لایه تخلیه^۶ یا لایه انتقال نیز موسوم است.) چنانچه ولتاژ خارجی با پلاریته مثبت یا منفی به آن اعمال گردد این شرایط تعادل خدشه‌دار می‌گردد. ولتاژ خارجی اعمال شده

(الف) ساختمان

(ب) علامت اختصاری

شکل ۱-۲ دیود

1- Majority carrier

2-Minority carrier

3- Diode

4- Junction

5- Potential barrier

6- Depletion layer

ممکن است به پتانسیل سد کمک نموده آنرا تقویت نماید و یا با آن مخالفت نموده آنرا از بین ببرد.

چنانچه ولتاژ معکوس - کاتدنسبت به آند مثبت است - به آن اعمال شود، میدان الکتریکی در ناحیه پیوند تقویت شده، پتانسیل سد افزایش می یابد و در نتیجه باعث رانده شدن الکترون ها و حفره ها از محل پیوند گردیده و از هدایت جلوگیری می شود و پیوند ولتاژ معکوس را تحمل می نماید. این حالت را بایاس (گرایش) معکوس¹ می نامند و در حالت ایده آل جریان معکوس صفر است و دیود هدایت نمی کند. لیکن واقعیت این است که تحریک حرارتی² باعث می شود که تعدادی از پیوندهای هم ظرفیتی در ساختمان کریستالی شکسته شده و تعدادی زوج الکترون - حفره بوجود آید. بنابراین در نیمه هادی نوع P تعداد کمی الکترون و در نیمه هادی نوع N تعداد کمی حفره بوجود می آیند. این حاملهای اقلیت (الکترون در ماده نوع P و حفره در ماده نوع N) تحت تأثیر ولتاژ معکوس از عرض پیوند عبور کرده و یک جریان معکوس از دیود و مدار آن عبور می کند. به این جریان که مقدار آن خیلی کم است (در حدود چند میلی آمپر) جریان نشتی معکوس³ گفته می شود. این جریان در مشخصه شکل 2-2 نشان داده شده است. مقدار جریان نشتی معکوس با افزایش درجه حرارت، زیاد می شود زیرا تعداد حاملهای اقلیت با افزایش درجه حرارت، افزایش می یابد.

با افزایش ولتاژ معکوس، جریان معکوس ثابت می ماند تا اینکه ولتاژ معکوس به حد معینی برسد. وقتی ولتاژ به آن حد می رسد شکست (فروپاشی) معکوس⁴ رخ می دهد و جریان بطور ناگهانی افزایش می یابد، که اگر چنانچه با گرمای فوق العاده ای همراه نباشد موجب خرابی آن نمی شود. علت این شکست و عبور جریان زیاد ناشی از دو عامل فیزیکی است یکی اثر شکست زئر⁵ می باشد بدین معنی که پیوندهای هم ظرفیتی در اثر میدان الکتریکی شدید پاره می شوند و الکترون ها آزاد می گردند و دیگر شکست بهمنی⁶ است یعنی اینکه با افزایش ولتاژ معکوس حاملهای اقلیت شتاب گرفته و انرژی لازم را بدست آورده طوریکه در برخورد با یون های کریستال، پیوند هم ظرفیتی را گسیخته و زوج های الکترون - حفره جدیدی را تولید می نمایند. این حاملها نیز از ولتاژ اعمال شده انرژی کافی کسب کرده و با یونهای دیگر برخورد نموده و زوج های الکترون - حفره دیگری را ایجاد می کنند. بنابراین هر حامل جدیدی به نوبه خود در اثر تصادم و گسیختن پیوند هم ظرفیتی حاملهای جدیدی را بوجود می آورد و اثر جمعی این فرایند به شکست بهمنی و عبور جریان معکوس زیاد منتهی می گردد. هنگامیکه یک ولتاژ مستقیم - آند نسبت به کاتد مثبت است - به دیود اعمال می گردد

1- Reverse bias

2- Thermal agitation

3- Reverse leakage current

4- Reverse breakdown

5- Zener breakdown

6- Avalanche breakdown

ارتفاع پتانسیل سد کاهش می‌یابد اگر ولتاژ اعمال شده از سد پتانسیل تجاوز نماید حاملهای اکثریت از عرض پیوند بطرف دیگر عبور می‌کنند (پتانسیل مثبت در طرف P باعث می‌شود که حفره‌های مثبت نیمه‌هادی نوع P بطرف پیوند رانده شوند و همینطور پتانسیل منفی در طرف نیمه‌هادی N الکترون‌ها را به طرف پیوند می‌رانند). این حالت را بایاس (گرایش) مستقیم می‌گویند و در این حالت دیود هدایت می‌کند و در شرایط ایده‌آل بصورت اتصال کوتاه عمل می‌کند. لیکن واقعیت این است که دیود در هدایت اتصال کوتاه نبوده و با ازدیاد ولتاژ مستقیم، جریان بطور نمایی افزایش می‌یابد. بطور کلی رابطه ولت - آمپر دیود تقریباً بصورت زیر می‌باشد:

$$I = I_s [e^{qV/\eta K T} - 1] \quad (1-2)$$

که در آن، I جریان دیود بر حسب آمپر است.

I_s جریان ناشی معکوس بر حسب آمپر است.

q بار الکترون برابر $1.6 \times 10^{-19} C$ است.

K ثابت بولتزمن^۱ برابر $1.38 \times 10^{-23} J/K$

T درجه حرارت بر حسب K°

η عدد تجربی است که بین ۱ و ۲ قرار دارد.

V ولتاژ اعمال شده به دیود بر حسب ولت است.

که مشخصه مستقیم (هدایت) شکل ۲-۲ را ایجاد می‌کند. با فرض $V_T = KT/q$ می‌توان

معادله (۱-۲) را به صورت زیر نوشت:

$$I = I_s (e^{V/\eta V_T} - 1) \quad (2-2)$$

در درجه حرارت اطاق ($T = 300^\circ K$)، $V_T = 25 mV$ است. این معادله نشان می‌دهد که اگر V

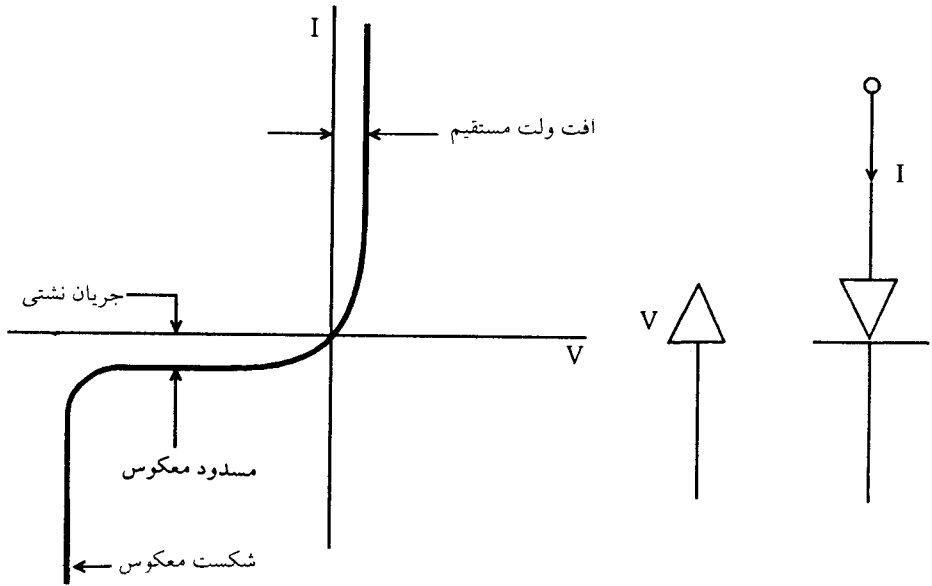
منفی باشد و مقدارش خیلی بزرگتر از ηV_T باشد جریان $I \approx -I_s$ خواهد بود. این همان جریان

ناشتی معکوس است که مقدارش ثابت و مستقل از بایاس معکوس اعمال شده می‌باشد.

اگر V مثبت باشد و مقدار آن خیلی بزرگتر از ηV_T باشد جریان در بایاس مستقیم برابر است با

$$I = I_s e^{V/\eta V_T} \quad (3-2)$$

مشخصه کامل دیود در شکل ۲-۲ نشان داده شده است.

شکل ۲-۲ مشخصه دیود

۲-۳ تریستور^۱

تریستور اصطلاحی است که از کلمات ترانزیستور^۲ و تیراترون^۳ مشتق شده است و نامی است که به وسایل نیمه‌هادی^۴ که دارای مشخصه‌های مشابه لامپ‌های گازدار تیراترون هستند، اطلاق می‌شود. قبل از توسعه تریستورها، تیراترون وسیله متداولی برای بسیاری از کاربردها در کنترل صنعتی بود. تریستور یک نیمه‌هادی چهار لایه‌ای PNPN است که دارای سه ترمینال (پایانه) و سه پیوند^۵ است. آند و کاتد ترمینالهای قدرت تریستور بوده و حال آنکه ترمینال سوم آن به گیت (الکتروود فرمان^۶) موسوم است که مربوط به کنترل این وسیله نیمه‌هادی می‌شود (شکل ۲-۳).

مشخصه استاتیکی تریستور در شرایطی که به گیت آن جریانی اعمال نمی‌گردد، در شکل

1- Thyristor

2- Transistor

3- Thyatron

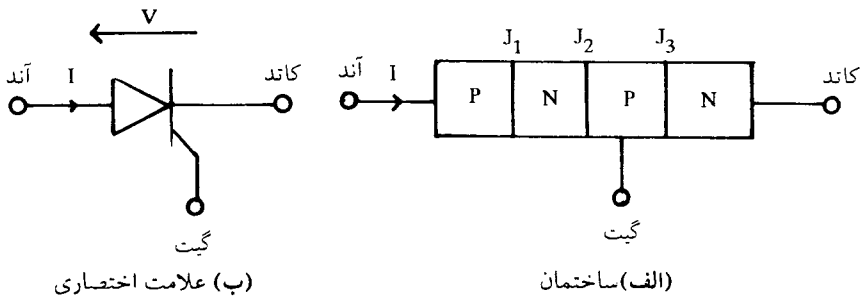
4- Semiconductor devices

5- Junction

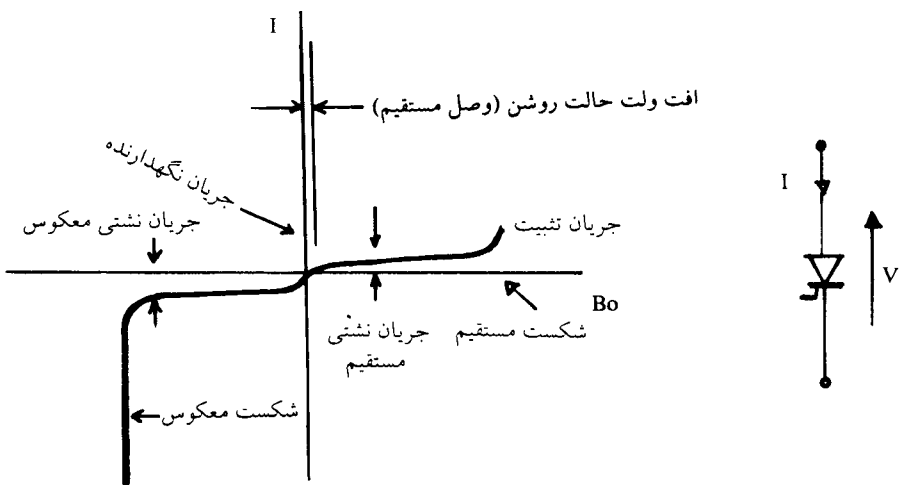
6- Gate

۴-۲ نشان داده شده است. در این شرایط وقتی که ولتاژی به دو سر آن اعمال نمی‌گردد، حاملهای بار بطور یکنواخت در لایه‌های مختلف P و N توزیع شده‌اند و بواسطه وجود سد پتانسیل یا ناحیه تخلیه در محل پیوندها، حاملهای بار نمی‌توانند از لایه‌ای به لایه دیگر عبور نمایند. (شکل ۲-۵)

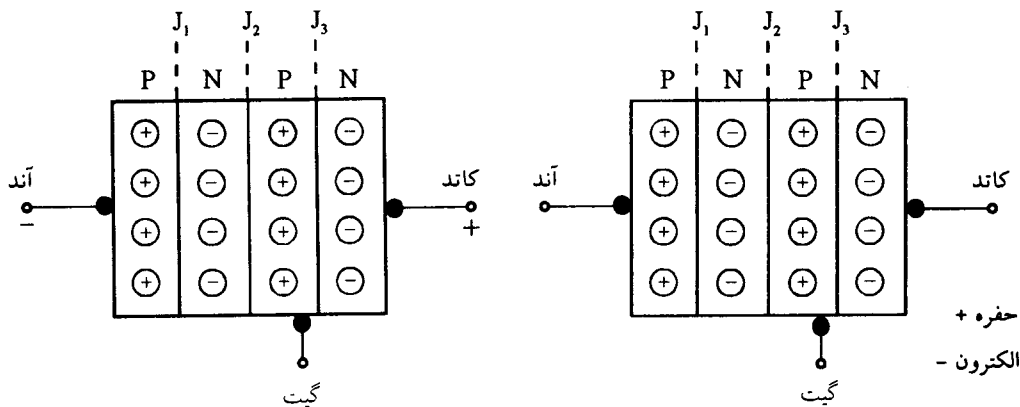
چنانچه در این شرایط آند تریستور به قطب منفی و کاتد آن به قطب مثبت باطری وصل شود، یعنی اینکه تریستور در بایاس (گرایش) معکوس قرار گیرد، یک جابجایی حاملهای بار مطابق شکل ۲-۶ پیش می‌آید. طوریکه حفره‌ها بطرف الکتروود منفی کشیده می‌شوند و در اطراف آند جمع می‌شوند و بر عکس الکترون‌ها از آند دور می‌شوند و در طرف مقابل آند جمع می‌شوند و بدین ترتیب در اطراف سه پیوند PN تجمع حاملهای بار به ترتیب زیر می‌شود:

شکل ۲-۳ تریستور

شکل ۲-۴ مشخصه تریستور در غیاب جریان گیت

شکل ۲-۶ توزیع بار با اعمال ولتاژ منفی

شکل ۲-۵: توزیع بار بدون اعمال ولتاژ

پیوند J_1 که خالی از حاملهای بار پُشته است، بایاس معکوس گردیده و مانع عبور جریان می شود. پیوند J_2 که از حاملهای بار پر شده است، بایاس مستقیم گردیده و می تواند باعث عبور جریان شود. پیوند J_3 همانند پیوند J_1 است و مانع عبور جریان می گردد.

بنابراین در بایاس معکوس، تا قبل از رسیدن به نقطه شکست، دو پیوند J_1 و J_3 سدکننده و مانع عبور جریان هستند و فقط جریان نشتی معکوس^۱ کوچکی از تریستور عبور می کند. در این حالت گفته می شود که وسیله در حالت مسدود معکوس^۲ قرار دارد.

چنانچه آند تریستور را به قطب مثبت باطری و کاتد آنرا به قطب منفی باطری وصل کنیم (بایاس مستقیم) حاملهای بار مطابق شکل ۲-۷ جابجا می شوند. چنانچه ملاحظه می شود آند مثبت حفره ها را دفع و الکترونها را جذب می کند و باعث تجمع حاملها در محل پیوندها به صورت زیر می شود:

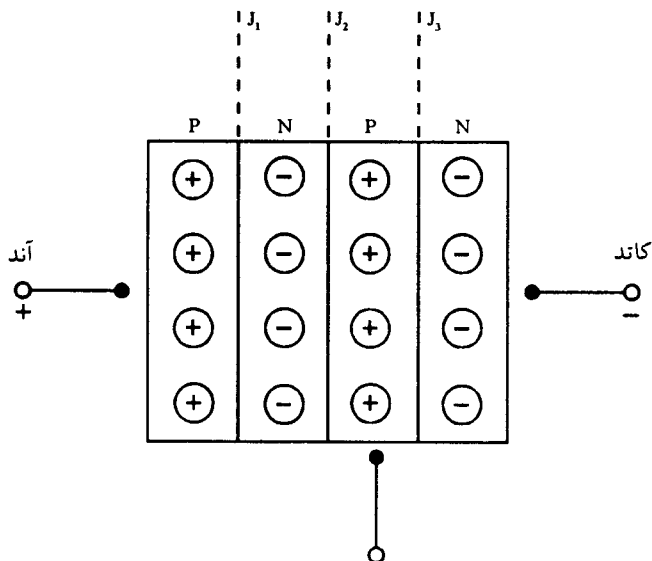
پیوند J_1 که از حاملهای بار پر شده است، بایاس مستقیم گردیده و هادی جریان است. پیوند J_2 که از حاملهای بار خالی شده است، بایاس معکوس شده و مانع عبور جریان است. پیوند J_3 همانند پیوند J_1 از حاملهای بار پر شده است و عبور جریان را آزاد می کند. بنابراین در بایاس مستقیم، پیوند J_2 سدکننده است و از تریستور فقط جریان نشتی مستقیم^۳ کوچکی عبور می کند. در این حالت، وسیله در حالت مسدود مستقیم^۴ قرار دارد.

1- Reverse leakage current

2- Reverse blocking state

3- Forward leakage current

4- Forward blocking state

شکل ۲-۷ توزیع بار با اعمال ولتاژ مثبت

همانطوریکه در مشخصه شکل ۲-۴ ملاحظه می شود به ازاء ولتاژ شکست (عبور) * مستقیم^۱ مقدار جریان تا جریان تثبیت کننده (قفلی)^۲ افزایش می یابد. با افزایش بیشتر ولتاژ، پیوند J_2 که بایاس معکوس و مانع عبور جریان است در اثر تغییرات یا گرایان ولتاژ دو سر لایه های تخلیه، شکسته می شود و در حقیقت پدیده بهمنی رخ می دهد. از آنجائی که پیوندهای J_1 و J_3 مانع عبور جریان نمی باشند، حرکت آزاد حاملهای جریان در هر سه پیوند وجود داشته و موجب برقراری جریان زیاد از آند به کاتد می گردد. به عبارت دیگر هنگامیکه در بایاس مستقیم شکست رخ می دهد، لایه P مرکزی بوسیله الکترونهای کاتد خنثی شده و وسیله بصورت یک دیود هدایت کننده که دارای دو پیوند است عمل می کند و ولتاژ مستقیم تقریباً دو برابر دیود را موجب می شود. در این صورت گفته می شود که وسیله در حالت روشن (وصل)^۳ است.

* به این دلیل ولتاژ شکست و عبور گفته می شود که در این ولتاژ شکست رخ می دهد و تریستور از مرحله خاموشی به هدایت عبور می کند.

1- Forward breakover voltage

2- Latching current

3- On state

جریان در این حالت توسط امیدانس خارجی که وسیله در آن قرار دارد، محدود می‌گردد. حال اگر ولتاژ آند - کاتد کاهش یابد، بدلیل اینکه در اثر حرکت حاملهای بار، دیگر ناحیه تخلیه و پیوند بایاس معکوس J_2 وجود ندارد وسیله در حالت روشن باقی می‌ماند. وقتی که جریان آند از مقدار جریان نگهدارنده^۱ کمتر گردد، در اثر کم شدن حاملهای جریان، ناحیه تخلیه در اطراف پیوند J_2 گسترش یافته و وسیله به حالت مسدود می‌رود. بنابراین برای اینکه تریستور بتواند به حالت روشن (وصل) برسد و در آن باقی بماند، بایستی مطابق شکل ۲-۴ جریان آند به مقدار جریان تثبیت کننده برسد و از مقدار جریان نگهدارنده کمتر نگردد. این مقدار جریان برای نگاه داشتن میزان مورد نیاز عبور حاملهای بار لازم است. در غیر این صورت به محض اینکه ولتاژ آند - کاتد کاهش یابد وسیله به حالت مسدود باز می‌گردد. بطور نمونه جریان تثبیت دو برابر جریان نگهدارنده است اما مقدار هر دو کم بوده و از یک درصد جریان نامی هم کمتر است.

هنگامی که تریستور بایاس معکوس می‌شود رفتار وسیله مانند دو دیود است که بطور سری بهم متصل اند و ولتاژ معکوس به دو سر آن اعمال می‌شود. با افزایش ولتاژ معکوس، در مقدار معینی از ولتاژ پدیده شکست رخ می‌دهد که به این ولتاژ، ولتاژ شکست معکوس^۲ گفته می‌شود. (به مشخصه تریستور در بایاس معکوس در شکل ۲-۴ مراجعه شود). ولتاژ شکست معکوس و ولتاژ شکست (عبور) مستقیم یک تریستور از نظر مقدار تقریباً^۳ باهم برابرند. از این بحث می‌توان نتیجه گرفت که تریستور یک عنصر دو حالتی است، یکی حالت روشن (وصل) و دیگری حالت خاموش (قطع). عبور از حالت قطع به حالت وصل که با افزایش ولتاژ بایاس مستقیم تا رسیدن به ولتاژ شکست (عبور) مستقیم V_{BO} تحقق می‌یابد، روشن کردن نامیده می‌شود. عکس این حالت که خاموش کردن نام دارد با کاهش جریان آند به میزان کمتر از جریان نگهدارنده I_H عملی می‌شود.

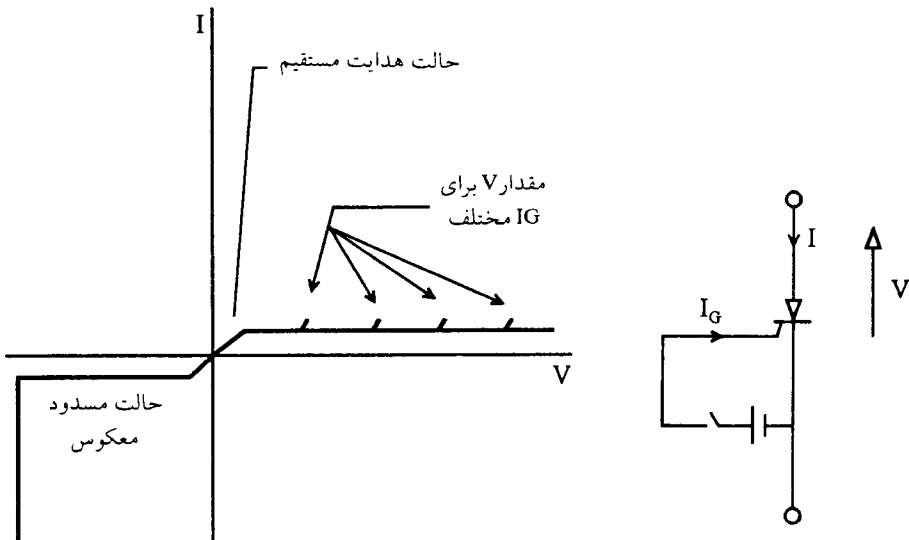
البته باید توجه داشت که در این بحث فرض بر این بوده است که جریان گیت صفر باشد و تحت چنین شرایطی این نحوه روشن و خاموش کردن تریستور مورد بررسی قرار گرفته است. لیکن باید دانست که در روشن کردن تریستورها این روش معمول نبوده، بلکه با بکار گرفتن کنترل گیت می‌توان آن را به سهولت و در ولتاژهای کمتر از V_{BO} روشن کرد. طریقه روشن کردن با گیت که به کنترل گیت یا تحریک گیت معروف است در زیر تشریح خواهد شد.

تریستوری که در جهت مستقیم بایاس شده است را در نظر می‌گیریم در این حالت همانطوریکه قبلاً^۴ ملاحظه کردیم پیوندهای J_1 و J_2 مزاحم عبور جریان نیستند و فقط پیوند J_3 است که مانع برقراری جریان شده است. حال اگر کاری کنیم که این پیوند نیز با حاملهای جریان

1- Holding current

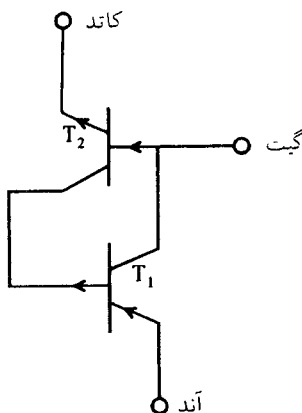
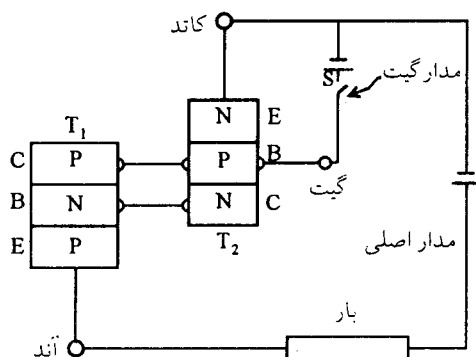
2- Reverse breakdown voltage

پُر شود، مانع عبور جریان برداشته شده و قطع شدگی بین J_1 و J_3 از بین می‌رود و از ترستور جریان عبور می‌کند. در ساده‌ترین شکل می‌توان یک باطری را بین گیت و کاتد قرارداد اگر قطب مثبت باطری به گیت و قطب منفی به کاتد وصل شود قطع شدگی پیوند J_2 از بین می‌رود و ترستور روشن می‌شود (شکل ۲-۸). علت این امر این است که در اثر اعمال ولتاژ مثبت بین گیت و کاتد، جریان ناشی معکوس عبوری از پیوند J_2 افزایش می‌یابد و در اثر این افزایش سرانجام پیوند می‌شکند و ترستور در ولتاژ کمتر از V_{BO} شروع به هدایت می‌کند. دلیل افزایش جریان ناشی معکوس این است که در اثر اعمال ولتاژ به گیت - کاتد، حفره‌ها به درون لایه P داخلی تزریق می‌شوند و به سمت کاتد می‌روند و الکترون‌ها از کاتد به سمت گیت می‌روند. به دلیل گرادیان ولتاژ اعمال شده، قسمتی از این الکترون‌ها به ناحیه J_2 رسیده و تمرکز حاملهای اقلیت در لایه P نزدیک پیوند J_2 را بیشتر می‌کنند. در نتیجه موجب زیاد شدن جریان ناشی معکوس می‌گردند. همانطوریکه در شکل ۲-۸ ملاحظه می‌شود با افزایش جریان گیت، شکست در ولتاژ کمتری صورت می‌گیرد.

شکل ۲-۸ مشخصه ترستور با حضور جریان گیت

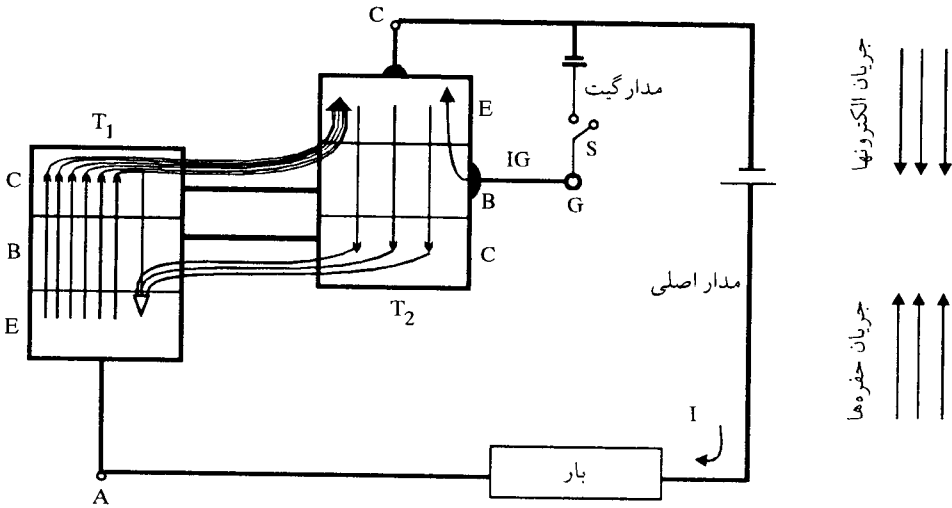
جهت پی بردن به نقش جریان گیت در روشن کردن ترستور، همچنین می‌توان از مدل دو ترانزیستوری یک ترستور استفاده کرد. یعنی اینکه برای بررسی این موضوع می‌توان ترستور را مطابق شکل ۲-۹ به دو ترانزیستور PNP (T_1) و ترانزیستور NPN (T_2) تجزیه کرد. چنانچه

شکل ۲-۹ مدل دو ترانزیستوری تریستور

ملاحظه می شود هر دو ترانزیستور توسط بیس B و کلکتور C بهم مرتبط هستند. همانطوریکه می دانیم مدار اصلی در محل پیوند J_۲ قطع است و اگر کلید S را که در مدار گیت قرار دارد ببندیم با توجه به مدار معادل ترانزیستوری شکل ۲-۱۰ خواهیم دید:

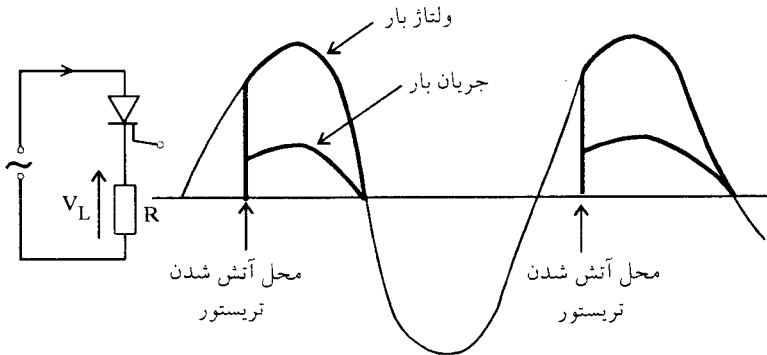
در اثر پتانسیل مثبت بیس ترانزیستور T_۲ و پتانسیل منفی امیتر آن حفره های مثبت از بیس به طرف امیتر می روند و الکترونهای آزاد امیتر از پیوند EB گذشته وارد بیس می شوند. در نتیجه پیوند EB هادی شده و جریان گیت I_G از مدار گیت به عنوان جریان تحریک کننده یا راه انداز از تریستور عبور می کند. الکترونهای آزاد که از امیتر وارد بیس شده اند از مرز بین بیس و کلکتور نیز گذشته وارد کلکتور ترانزیستور T_۲ می شوند. چون کلکتور T_۲ بایس T_۱ مرتبط است این الکترون ها از بیس T_۱ وارد امیتر ترانزیستور T_۱ که به شدت مثبت است می گردند و در نتیجه مرز بین امیتر و بیس ترانزیستور T_۱ هادی شده و حفره های موجود از مرز عبور کرده و از بیس

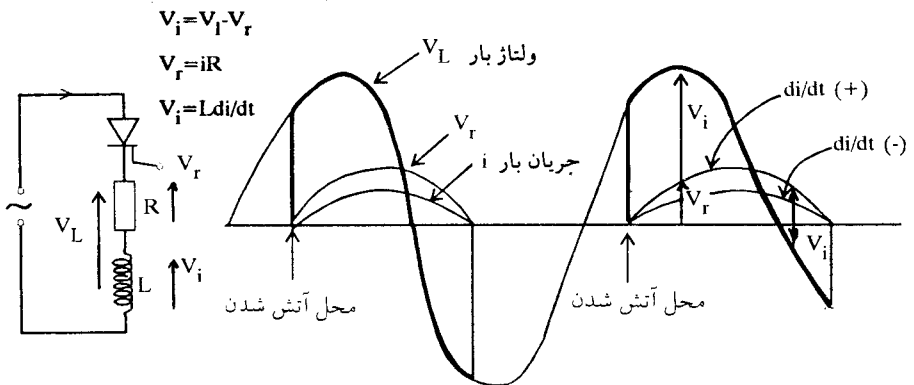
شکل ۲-۱۰ مدار معادل دو ترانزیستوری ترستور

T_1 گذشته وارد کلکتور T_1 می شوند و از آنجا به علت ارتباط کلکتور با بیس T_2 وارد بیس ترانزیستور T_2 شده و به علت منفی بودن شدید امیتر T_2 وارد امیتر T_2 می شود. بدین ترتیب حاملهای بار مدار بسته‌ای را می‌پیمایند و هر وقت پیوند BC که قبلاً عامل قطع مدار بوده است، توسط حاملهای بار پر شود پیوند J هادی شده و قطع شدگی از بین می‌رود و باصطلاح ترستور روشن می‌شود و مانع عبور جریان برداشته می‌شود. بنابراین می‌توان گفت که جریان گیت در T_2 باعث جریان کلکتور می‌شود که در ضمن به عنوان جریان بیس در T_1 موثر است و باعث می‌شود که جریان الکترونی کلکتور T_1 راه بیفتد. همین جریان الکترونی کلکتور T_1 به عنوان جریان بیس از T_1 به T_2 برمی‌گردد. اگر این جریانهای کلکتور T_1 و T_2 جریان حفره‌ای و الکترونی که از ارتباط بین دو ترانزیستور می‌گذرند شدت معین و قابل ملاحظه‌ای را پیدا کنند و قطع شدگی داخلی بکلی از بین برود، در این صورت برای ادامه جریان دیگر نیازی به جریان گیت نیست و عمل عبور جریان خودبخود انجام می‌شود و ترستور روشن می‌ماند. بنابراین می‌توان گفت که فقط یک جریان ضربه‌ای برای تحریک کردن ترستور و روشن کردن آن کافی است. در صورتیکه در ترانزیستور جریان کلکتور (در نتیجه مدار اصلی) را می‌توان با تغییر جریان بیس، تغییر داد و یابا صفر کردن جریان بیس قطع کرد و حال آنکه برای قطع شدن ترستور بایستی جریان ترستور به صفر تنزل یابد. بنابراین در مدار جریان متناوب عمل قطع شدن ترستور در نقطه صفر جریان بطور خودکار انجام می‌گیرد. از این جهت کاربرد آن در فرمان و تنظیم جریان متناوب مناسب است.

شکل ۱۱-۲ الف و ۱۱-۲ ب، ترستور ایده‌الی را نشان می‌دهد که به ترتیب یک بار مقاومتی و یک بار القایی (اندوکتیو) را تغذیه می‌کند. در هر دو حالت ترستور با تأخیر یک چهارم سیکل پس از نقطه صفر ولتاژ، روشن می‌شود. در حالت بار مقاومتی جریان بار دقیقاً از ولتاژ بار تبعیت می‌کند. در حالت بار القایی، ولتاژ بار متشکل از دو مولفه است یکی ولتاژ دوسر اندوکتانس (V_i) و دیگری ولتاژ دو سر مقاومت (V_r) و جریان ترستور دارای مقدار اولیه صفر است. آنگاه جریان افزایش می‌یابد و در نقطه ماکزیمم di/dt صفر شده بنابراین ولتاژ دو سر اندوکتانس (V_i) در این نقطه صفر است (زیرا $V_i = L di/dt$ است) و در نتیجه ولتاژ بار (V_L) برابر ولتاژ دو سر مقاومت (V_r) خواهد بود. پس از نقطه ماکزیمم، شیب جریان (di/dt) منفی خواهد شد، پلاریته (V_i) تغییر خواهد کرد و بنابراین افت ولتاژ مستقیم در دوسر ترستور حفظ می‌شود تا اینکه انرژی ذخیره شده در اندوکتانس تلف گردد.

(الف) بار اهمی

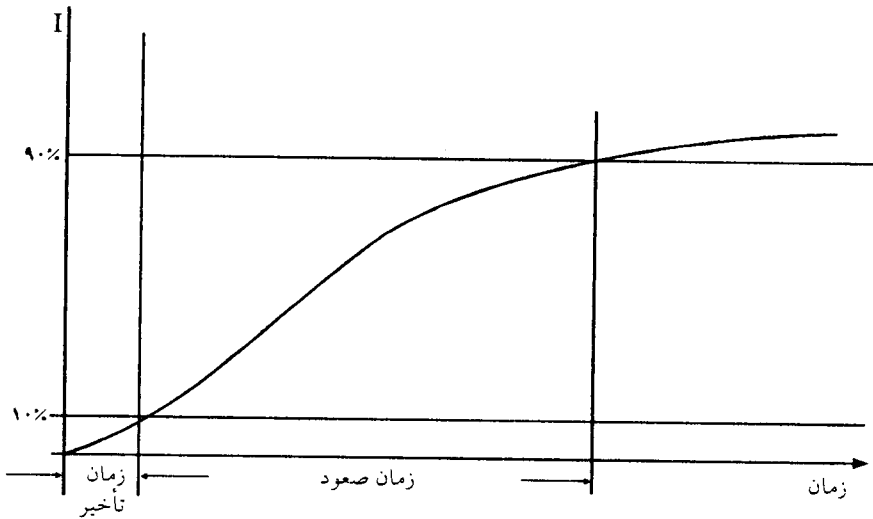
(ب) بار القایی

شکل ۱۱-۲ عملکرد ترستور در بارهای مختلف

۲-۳-۱ فرایند روشن کردن (وصل)

با اعمال جریان گیت و پس از شروع شکست مستقیم تریستور، در صورتی که جریان تریستور به مقدار قفلی (ثبیت کننده) برسد، فرایند هدایت مستقل از شرایط گیت استقرار خواهد یافت. بنابراین مدت زمان لازم جهت رسیدن جریان تریستور به مقدار قفلی اش، بیانگر حداقل زمانی است که بایستی در خلال آن جریان گیت به تریستور اعمال گردد تا روشن شدن (وصل) تحقق یابد.

مدت زمان سپری شده از لحظه اعمال جریان گیت تا لحظه ای که جریان تریستور به ۹۰ درصد مقدار نهایی خود می رسد به زمان روشن شدن (وصل)^۱ معروف است. این فاصله زمانی از دو فاصله زمانی موسوم به زمان تأخیر^۲ و زمان صعود (خیز)^۳ تشکیل یافته است. زمان تأخیر، مدت زمانی است که طی آن جریان تریستور به ۱۰ درصد مقدار نهایی خود می رسد و زمان صعود، مدت زمانی است که طی آن جریان از ۱۰ درصد به ۹۰ درصد مقدار نهایی خود می رسد. رابطه بین این مقادیر در شکل ۲-۱۲ نشان داده شده است. میزان (نرخ)^۴ افزایش جریان تریستور با اندوکتانس بار تغییر می کند و افزایش اندوکتانس موجب افزایش زمان روشن شدن (وصل) می گردد.

شکل ۲-۱۲ جریان تریستور در فرایند روشن شدن

1- Turn-on time

2-Delay time

3- Rise time

4- Rate

مثال ۱-۲

در شکل ۱۳-۲ جریان قفلی تریستور بکار رفته ۴۰ mA است. اگر چنانچه یک پالس آتش $50 \mu s$ در لحظه ماکزیمم ولتاژ منبع تغذیه، به تریستور اعمال گردد، نشان دهید که تریستور روشن نخواهد شد. اگر چنانچه مطابق شکل مقاومت R_{Sh} در مدار قرار گیرد به ازاء چه مقدار R_{Sh} تریستور روشن خواهد شد.

حل - در لحظه اعمال پالس ولتاژ منبع تغذیه ماکزیمم می باشد یعنی برابر $100 \cos \omega t$ است، پس از اعمال پالس داریم،

$$100 \cos \omega t = iR + L di/dt$$

با استفاده از تبدیل لاپلاس داریم:

$$i = 100 \left[\cos(\omega t - \phi) - \cos \phi e^{-\frac{R}{L}t} \right] / \sqrt{(R^2 + \omega^2 L^2)} \frac{1}{\omega}$$

با قراردادن مقادیر $\frac{1}{\sqrt{(R^2 + \omega^2 L^2)}} = 126/6$ و $\phi = \tan^{-1} \omega L/R = 83/19^\circ = 1/452 \text{ rad}$ در معادله فوق پس از $50 \mu s$ جریان برابر $i = 0/0124 A$ و یا $12/4 \text{ mA}$ خواهد شد که از 40 mA کوچکتر است و از اینرو تریستور روشن نخواهد شد.

با اتصال دادن مقاومت R_{Sh} به مدار، جریان i_R از آن می گذرد بنابراین جریان عبوری از

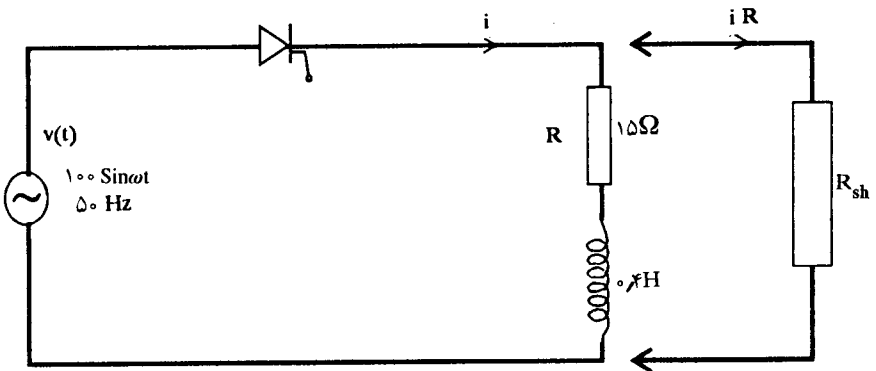
تریستور برابر است با:

$$i_T = i + i_R$$

$$i + i_R = 40 \text{ mA}$$

برای روشن شدن بایستی

$$i_R = 40 - 12/4 = 27/6 \text{ mA}$$

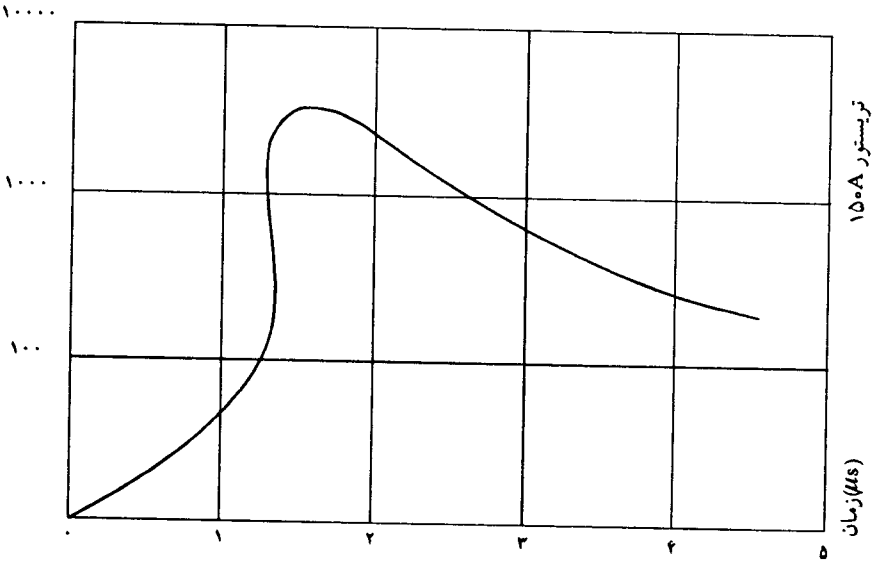
شکل ۱۳-۲ مربوط به مثال ۱-۲

حداکثر مقدار R_{Sh} برابر خواهد بود با

$$R_{Sh} = 100 \cos(100\pi \times 50 \times 10^{-6}) / 0.276 = 3623 \Omega$$

از آنجائیکه ضرورت دارد که از وقوع میزان افزایش زیاد جریان در سطوح ولتاژ زیاد (که منجر به حاصلضرب جریان و ولتاژ یا توان زیاد و صدمه دیدن تریتور در مقابل حرارت زیاد ناشی از آن می‌گردد) اجتناب گردد، زمان روشن شدن (وصل) ^۱ تریتور همچنین محدود می‌گردد. در شکل ۲-۱۴ تغییرات توان لحظه‌ای یک تریتور ۱۵۰ آمپری نسبت به زمان به عنوان نمونه نشان داده شده است.

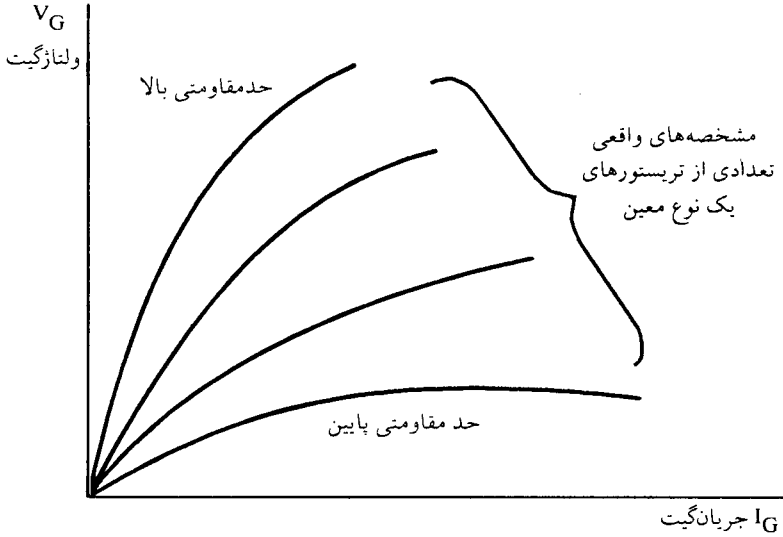
توان لحظه‌ای (W)

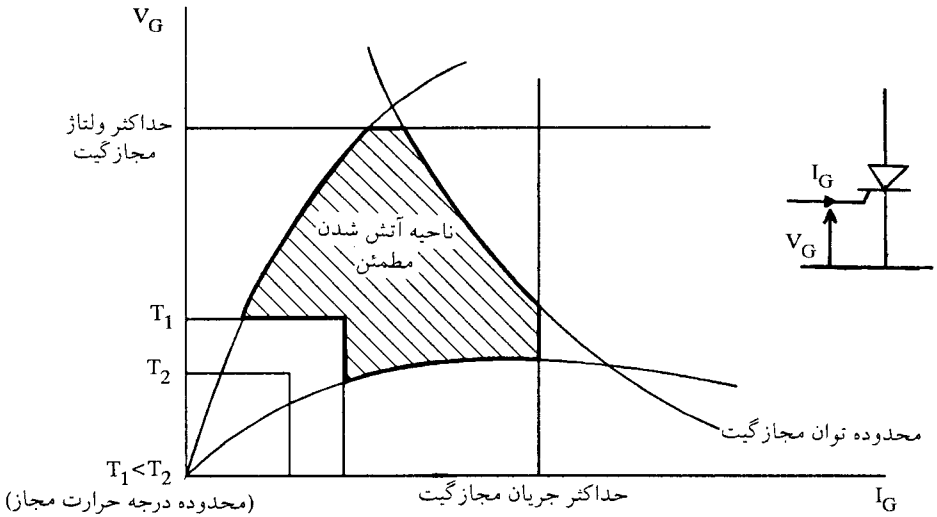
شکل ۲-۱۴ توان لحظه‌ای تریتور در خلال روشن شدن

سیگنال گیتی که برای روشن کردن تریتور لازم است تحت تأثیر مشخصه ولتاژ جریان گیت قرار دارد. مشخصه گیت - کاتد تریتور مشابه مشخصه یک پیوند P-N است. تریتورهای تولید شده در یک نوع معین هر یک دارای مشخصه‌ای مطابق شکل ۲-۱۵ هستند که در محلی بین حد مقاومتی پائین و حد مقاومتی بالا قرار می‌گیرند. علاوه بر موارد فوق ولتاژ گیت، جریان گیت، توان گیت و درجه حرارت محدودیت‌هایی را بر سیگنال گیت تحمیل می‌نمایند. ولتاژ و جریان گیت هر دو در معرض حداکثر مقدار قرار دارند. از حاصلضرب ولتاژ و جریان گیت، سطح تلفات توانی بدست می‌آید که همچنین در معرض حداکثر مقداری قرار دارد. حداقل ولتاژ و جریان لازم برای روشن کردن تریتور تابعی از درجه حرارت پیوند است. در

شکل ۲-۱۶ نشان داده شده است که چگونه اعمال این محدودیت‌ها بر مشخصه گیت - کاتد، ناحیه‌ای را نتیجه می‌دهد که بایستی سیگنال آتش گیت در این ناحیه قرار گیرد. این ناحیه در شکل به صورت ناحیه آتش شدن مطمئن، مشخص گردیده است.

شکل ۲-۱۵ مشخصه گیت تریستور

شکل ۲-۱۶ ناحیه آتش شدن مطمئن تریستور با توجه به محدودیت‌ها

با مراجعه به شکل ۲-۱۷ می‌توان نقطه کار واقعی را بدست آورد. در شکل ۲-۱۷ الف مرحله نهایی مدار آتش گیت نشان داده شده است که شامل یک ترانسفورماتور جداکننده (ایزوله)، یک مقاومت R_1 برای محدود کردن جریان گیت و یک مقاومت R_2 برای محدود کردن ولتاژ گیت در وضعیت خاموشی تریتور است.

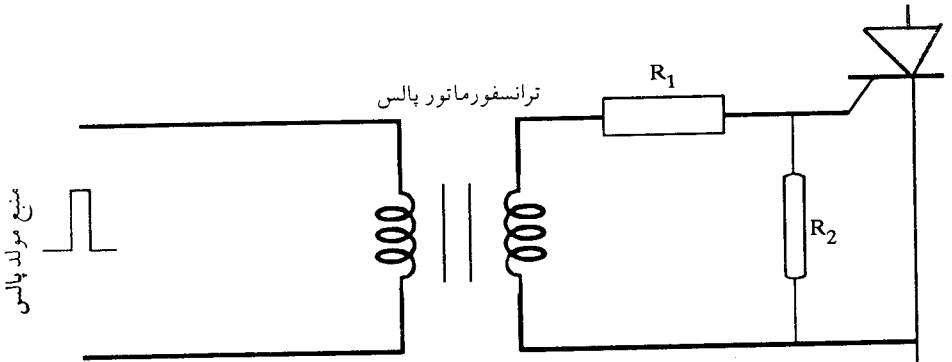
معادل تونن مدار آتش در شکل ۲-۱۷ ب نشان داده شده است که در آن ولتاژ V_s با مقاومت R_G بطور سری قرار دارد. رابطه بین V_s و I_G در این مدار توسط خط بارگیت (با شیب $-R_G$) تعریف می‌شود که از تلاقی آن با مشخصه مقاومتی گیت، نقطه کارگیت بدست می‌آید. (شکل ۲-۱۷ پ). یعنی اینکه وقتی سیگنال آتش صادر می‌شود جریان گیت بر روی مشخصه گیت نمو می‌کند تا اینکه در حالت ماندگار نقطه P واقع بر روی خط بارفرا برسد. البته تریتور قبل از رسیدن به نقطه P در حوالی نقطه A روشن خواهد شد. پارامترهای شبکه آتش را باید طوری انتخاب کرد که خط بار بالای نقطه A ، اما در محدوده حداکثر توان قرار گیرد. بطور نمونه مقدار V_s برابر ۵ تا ۱۰ ولت و حداکثر جریان ۵/۱ تا ۱ آمپر خواهد بود.

برای اینکه بتوان تریتور را در کوتاهترین زمان روشن کرد، لازم است جریان گیتی با صعود (خیز) سریع در نیل به حداکثر مقدار مجاز را در اختیار داشته باشیم. جریان گیت با چنین زمان صعودی را می‌توان به بهترین وجه به کمک تکنیک‌های پالس بدست آورد، که در آن مدار آتش، پالس با زمان صعود سریع و طول کافی^۱ تولید می‌نماید و به جریان آند فرصت کافی می‌دهد تا به مقدار قفلی‌اش (ثبیت کننده‌اش) برسد. جریان پالسی نسبت به جریان پیوسته برتری دارد، زیرا منجر به تلفات کمتری در گیت تریتور گردیده و همچنین می‌توان لحظه آتش کردن تریتور را دقیقاً تنظیم کرد. جهت آتش کردن مطمئن تریتور، معمولاً بجای یک پالس تکی^۲ از مدار آتشی که رشته پالس^۳ تولید می‌نماید، استفاده می‌گردد.

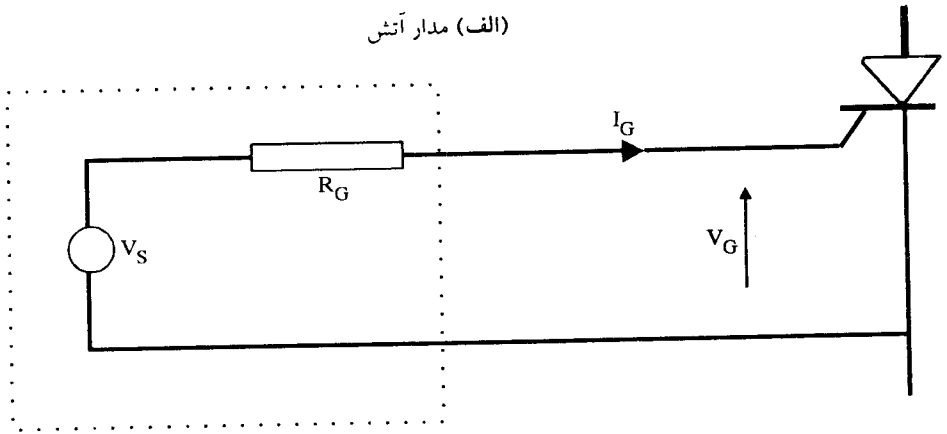
۲-۳-۲ فرایند خاموش کردن (قطع)

وقتی که تریتور بوسیله جریان گیت روشن گردید، گیت نقش کنترلی خود را از دست می‌دهد و خاموش کردن تریتور تنها با کاهش جریان آند به مقدار کمتر از جریان نگهدارنده امکان پذیر است. در مدارهای αc که جریان دارای مقدار صفر طبیعی است، تریتور بطور

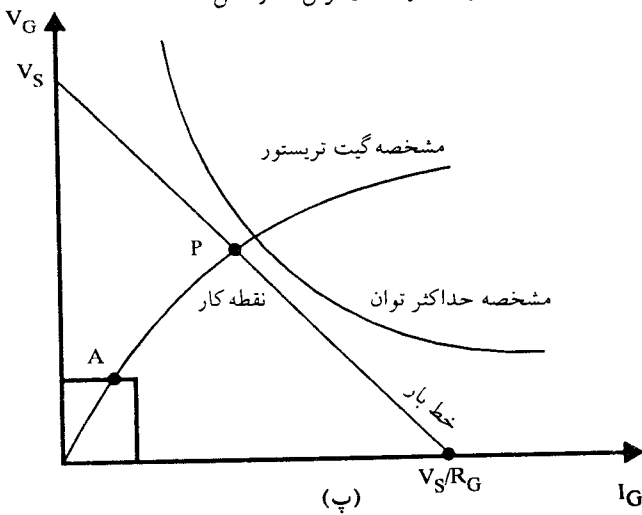
-
- 1- Pulse length
 - 2- Single pulse
 - 3- Train of pulses

(الف) مدار آتش

(ب) مدار معادل تونن مدار آتش

شکل ۲-۱۷: عملکرد گیت و نقطه کار

خودکار خاموش می شود (کموتاسیون طبیعی)^۱. در مدارهای dc که مقدار صفر طبیعی برای جریان وجود ندارد، می توان جریان مستقیم را از طریق شنت کردن ترستور توسط یک وسیله دیگر، کاهش داد یا اینکه با اعمال ولتاژ معکوس به دوسر آند و کاتد مقدار جریان گذرنده از ترستور را بطور اجباری به صفر رساند (کموتاسیون اجباری)^۲. روشهای متعددی جهت قطع اجباری وجود دارد. در کلیه این روشها بایستی جریان آند تنزل یابد و در مقدار کمتر از جریان نگهدارنده، نگاه داشته شود تا اینکه تمامی حاملهای اضافی موجود در چهار لایه جاروب شده یا ترکیب مجدد یابند و در نتیجه یک لایه تخلیه در اطراف پیوند J برقرار گردد. در مدارهای ac بواسطه ماهیت ولتاژ متناوبی که بین آند و کاتد برقرار می شود، بلافاصله پس از عبور جریان مستقیم ترستور از مقدار صفر، ولتاژ معکوسی در دوسر آن قرار می گیرد. این ولتاژ معکوس حاملهای اضافی را از دولایه خارجی (یعنی الکترونها را از لایه پائینی N و حفرهها را از لایه بالایی P) می زداید و در نتیجه عمل قطع را امکان پذیر می کند، در طی این فرایند یک جریان بازایابی (بازیافت) معکوس^۳ برقرار می گردد. این جریان منفی، می تواند از مقدار معمول جریان نشتی معکوس وسیله بسیار بزرگتر باشد. حاملهای اضافی موجود در دو ناحیه داخلی فقط در اثر ترکیب مجدد می توانند از بین بروند. بنابراین زمان قطع^۴ مورد نیاز (T_q) شامل دو فاصله زمانی t_{gr} و t_{rr} می باشد. t_{rr} مدت زمانی است که پس از اعمال ولتاژ معکوس، جریان بازایابی معکوس ادامه دارد و t_{gr} مدت زمان لازم برای ترکیب مجدد حاملهای اضافی در دو لایه داخلی وسیله است. در پایان زمان کل t_q ، یک لایه تخلیه در دو طرف پیوند J تشکیل می شود و وسیله حالت مسدودکنندگی خود را باز می یابد و در اثر اعمال مجدد ولتاژ مستقیم هدایت صورت نمی گیرد.

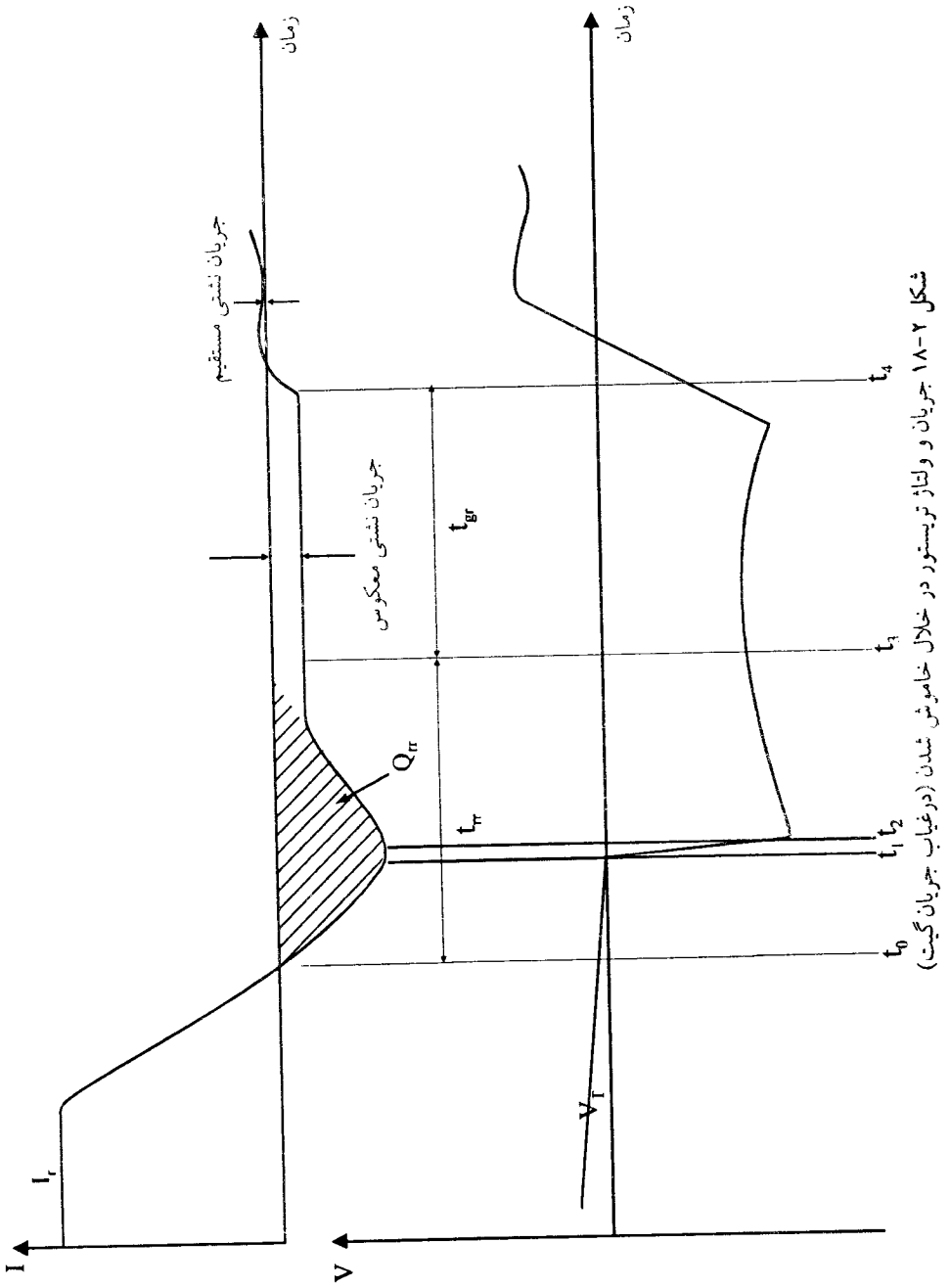
رفتار دینامیکی ترستور در خلال خاموش شدن (قطع) در شکل ۲-۱۸ نشان داده شده است. ابتدا جریان مستقیم کاهش می یابد و در لحظه t_0 به صفر می رسد و آنگاه معکوس می گردد. در فاصله زمانی t_1 و t_2 بواسطه وجود حاملهای بار، جریان معکوس ادامه می یابد و افت ولت دو سر ترستور کوچک است. بواسطه ایجاد ناحیه تخلیه در اطراف پیوندها و از بین رفتن حاملهای بار در فاصله زمانی $t_2 - t_1$ ، جریان معکوس قادر نخواهد بود ادامه یابد و از لحظه t_2 به بعد شروع به کاهش می کند. در این لحظه ولتاژ معکوس کامل در دوسر ترستور ظاهر خواهد شد و از آنجائیکه مدار قدری اندوکتیو است ولتاژ دارای پرش کوچکی است. بنابراین جریان معکوس به مقدار جریان نشتی معکوس تنزل می یابد. بار ذخیره بازایابی شده در خلال این پریود، در شکل ۲-۱۸ بصورت ناحیه هاشور زده نشان داده شده است و به بار بازایابی

1- Natural Commutation

2- Forced commutation

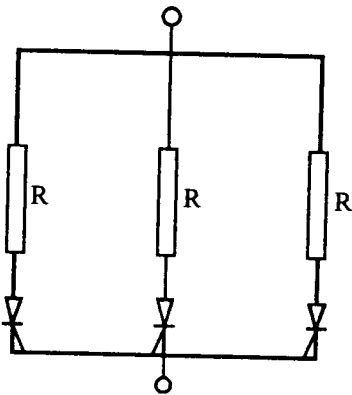
3- Reverse recovery

4- Turn - off time

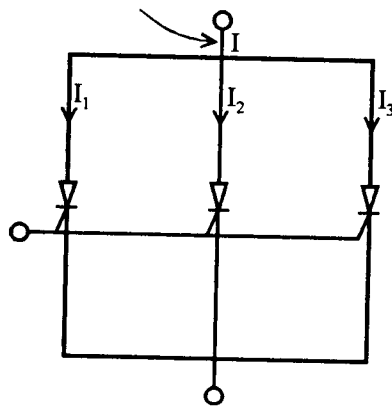

شکل ۱۸-۲ جریان و ولتاژ ترایستور در خلال خاموش شدن (درغياب جريان گيت)

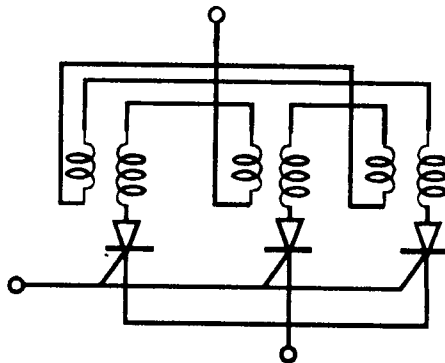
(بازیافت) معکوس^۱ (Q_{rr}) موسوم است. گرچه پریود بازیابی معکوس در زمان t_p کامل می شود، لیکن همانطوریکه قبلاً گفته شد بایستی اعمال ولتاژ معکوس تا لحظه t_p ادامه یابد تا اطمینان حاصل گردد که چگالی حاملهای بار در ناحیه پیوند مرکزی به قدر کافی کاهش یافته و از امکان روشن شدن در موقع اعمال مجدد ولتاژ مستقیم پیشگیری شده است. زمان قطع، به جریان آند، به اندازه ولتاژ معکوس اعمال شده و به اندازه و میزان (آهنگ)^۲ ولتاژ مستقیم اعمال شده بستگی دارد. این زمان بطور نمونه در محدوده ۱۰ الی ۱۰۰ میکروثانیه قرار دارد و بار ذخیره می تواند بطور نمونه برای یک تریستور ۲۰ آمپری در حدود ۲۰ میکروکولمب باشد.

(ب) با مقاومت های سری

(الف) اتصال موازی ساده

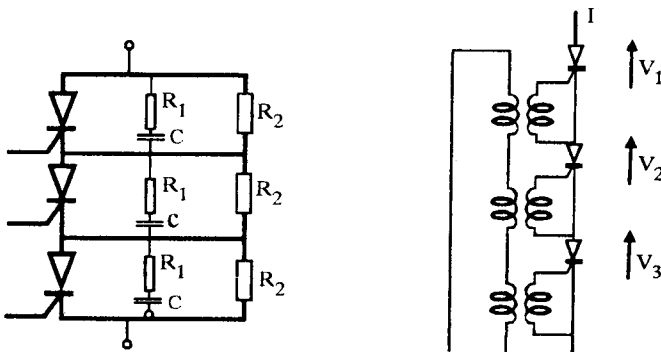
(ب) با راکتورهای مقسم جریان

شکل ۲-۱۹ اتصال موازی تریستورها

۳-۳-۲ عملکرد تریستورهای سری و موازی

برای کاربردهای جریان زیاد می توان از اتصال موازی تریستورها استفاده کرد. اگر از اتصال ساده شکل ۲-۱۹ الف استفاده نمائیم بواسطه برخی تفاوت های موجود در تریستورها، توزیع جریان بین آنها متفاوت خواهد بود. جهت توزیع یکسان جریانها می توان مطابق شکل ۲-۱۹ ب، از سری کردن تریستورها (که در انتخاب آنها دقت لازم به عمل می آید که حتی المقدور با هم تطبیق داشته باشند) با مقاومت و یا مطابق شکل ۲-۱۹ پ از راکتورهای مقسم استفاده کرد.

در کاربردهای ولتاژ زیاد می توان از اتصال سری تریستورها استفاده کرد. چنانچه از اتصال شکل ۲-۲۰ الف استفاده نمائیم اختلاف موجود بین تریستورها منجر به تقسیم نابرابر ولتاژ بین تریستورها می گردد. جهت توزیع یکسان ولتاژ بین تریستورها، می توان از شبکه متعادل کننده ولتاژ^۱ شکل ۲-۲۰ ب استفاده کرد. که در آن مقاومت های R_2 موجب تقسیم یکسان ولتاژ بین تریستورها در شرایط ماندگار می گردند. البته مقاومت های R_1 از di/dt زیاد در حالت وصل (روشن) پیشگیری می کنند و خازنها اطمینان می دهند که هر یک از تریستورها در فرایند خاموش شدن (قطع) کاملاً بازیابی می شوند.

(ب) اتصال سری همراه با شبکه برابرکننده ولتاژ

(الف) اتصال سری ساده

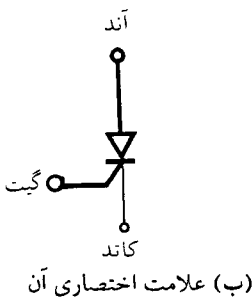
شکل ۲-۲۰ اتصال سری تریستورها

تریستوری که در این بخش توصیف شد، تریستوری است که برای اولین بار توسعه یافته، و می‌توان آنرا تریستور معمولی (سنتی)^۱ نامید. با پیشرفتهای جدید تریستور قابل قطع

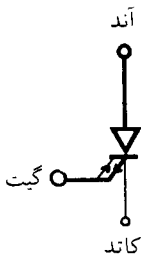
تریستور GTO در مقایسه با تریستور معمولی ولتاژ شکست معکوس پائین آن است. برای رفع این نقیصه لازم است مطابق شکل زیر دیودی را با آن سری کرد.

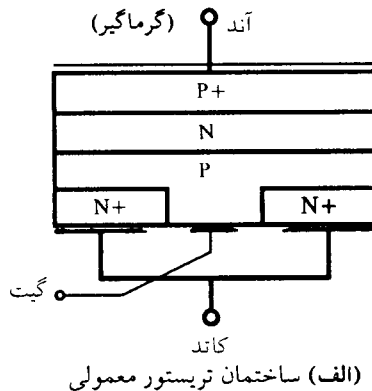
GTO همراه با دیود سری

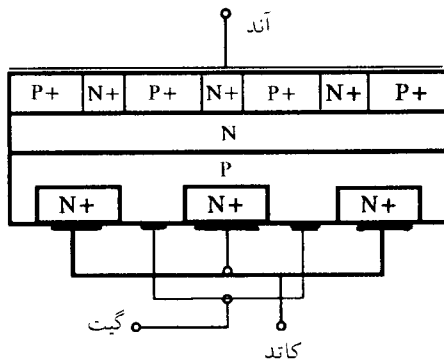
(ب) علامت اختصاری آن

(ت) علامت اختصاری آن

(الف) ساختمان تریستور معمولی

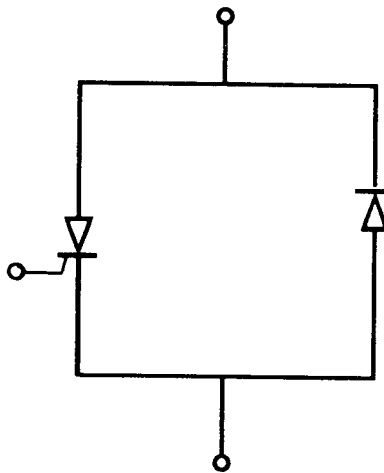
(پ) ساختمان تریستور GTO

شکل ۲-۲۱ ساختمان و علامت اختصاری تریستور معمولی و تریستور GTO

۵-۲ تریستور نامتقارن

تریستور معمولی دارای دو پیوند P-N است که قادر است ولتاژهای بالا را دو جهت مسدود نماید. و این یکی از نیازمندیهای اساسی در مدارهای یکسوکننده است که در فصل ۳ تشریح خواهد شد. البته در مدارهای معکوس کننده (اینورتر) که در فصل ۴ توصیف خواهد شد، توانایی مسدودکنندگی معکوس مورد نیاز نیست. برای کاهش دادن زمانی که تریستور لازم

دارد تا پس از خاموش شدن (قطع) طی آن حالت مسدودکنندگی خود را بازیابد، می توان سیلیکون را نازکتر ساخت. لیکن این کار به بهای از دست دادن توانایی تریستور در مسدود کردن ولتاژ معکوس تمام می شود. چنین وسیله ای هم اکنون به تریستور نامتقارن معروف است. در حقیقت تریستور نامتقارن ترکیب موازی تریستور با یک دیود معکوس است که در یک قرص سیلیکونی واحد قرار داده شده است. (شکل ۲-۲۲) این وسیله همواره در جهت معکوس هدایت می کند و در جهت مستقیم، مشابه تریستور معمولی قابل کنترل است. همانطوریکه بعداً ملاحظه خواهیم کرد در مدارهای معکوس کننده (اینورتر) یک دیود معکوس به موازات تریستور قرارداد بنابراین از دست دادن توانایی مسدودکنندگی پی آمد کوچکی است، لیکن زمان سوئیچینگ به چند میکرو ثانیه کاهش می یابد که در مقایسه با چندین ده میکرو ثانیه تریستور معمولی حائز اهمیت است.

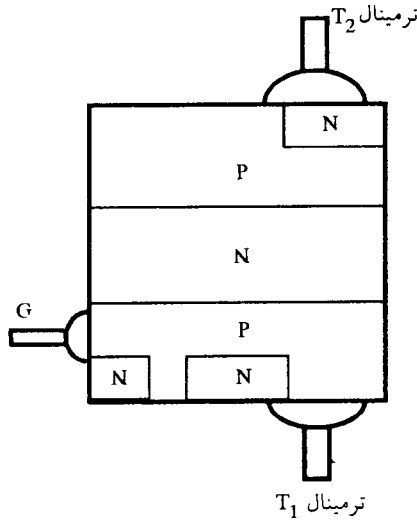
شکل ۲-۲۲ تریستور نامتقارن

۲-۶ تریاک^۱

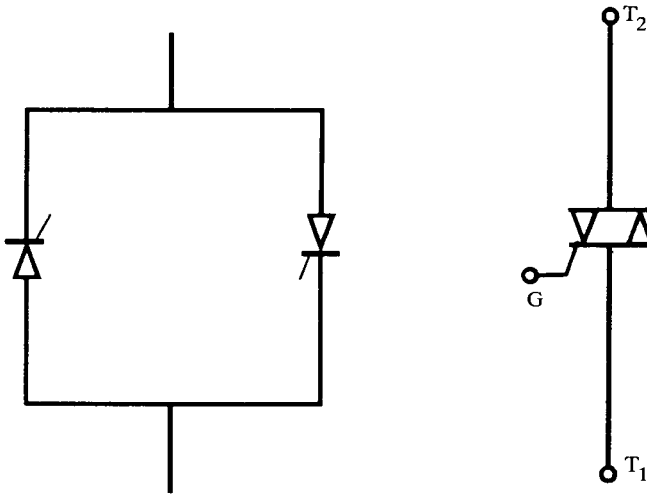
تریاک یک وسیله پنج لایه ای است که از نظر الکتریکی نقش دو تریستور با اتصال موازی - معکوس را ایفاء می کند. از آنجائیکه اصطلاح آند و کاتد در مورد این وسیله مفهومی ندارد بجای آن اصطلاح ترمینال T_1 و ترمینال T_2 بکار برده می شود. تریاک در هر دو جهت یک مسیر P-N-P-N را بین ترمینالهای T_1 و T_2 تشکیل می دهد و از اینرو قادر است در هر دو

جهت هدایت نماید.

ساختمان و علامت اختصاری آن در شکل ۲-۲۳ نشان داده شده است. تریاک را می توان با تزریق جریان گیت مثبت یا منفی روشن (وصل) کرد، اما وقتی T_2 مثبت است، نسبت به جریان تزریقی مثبت و وقتی T_1 مثبت است، نسبت به جریان تزریق منفی حساس تر است. البته

(الف) ساختمان

(پ) معادل تریستوری

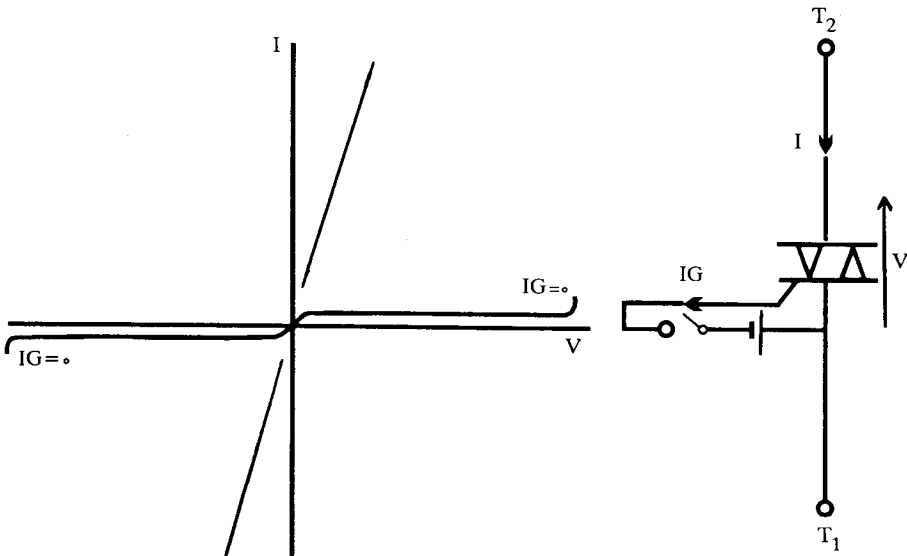
(ب) علامت اختصاری

شکل ۲-۲۳ ساختمان، علامت اختصاری و معادل تریستوری تریاک

در عمل، همواره از جریان گیت منفی استفاده می‌شود همانطوریکه در مشخصه شکل ۲۴-۲ نشان داده شده است.

۷-۲ دیاک^۱

عنصر نیمه هادی دیاک از تریاک مشتق شده است. در حقیقت دیاک همان تریاک است که در آن گیت حذف شده است و همچنین در جهت مستقیم و معکوس عمل شکست در ولتاژ پائین تری رخ می‌دهد. علامت اختصاری آن در شکل ۲۵-۲ نشان داده شده است. از دیاک در

شکل ۲۴-۲ مشخصه تریاک

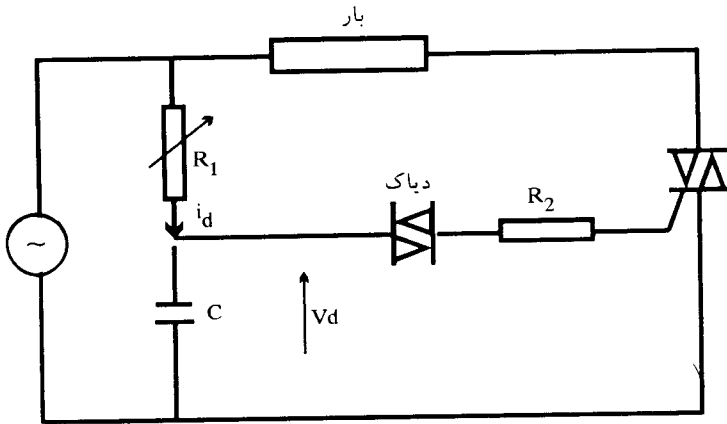
شکل ۲۵-۲ علامت اختصاری دیاک

مدارهای آتش استفاده می‌گردد، همانطوریکه در شکل ۲-۲۶ ملاحظه می‌گردد با تغییرات مقاومت، زاویه فاز ولتاژ دیاک نسبت به ولتاژ منبع تغییر می‌کند و در نتیجه نقطه‌ای از موج که در آن ولتاژ شکست دیاک فرا می‌رسد، تغییر می‌کند و بنابراین نقطه آتش شدن تریاک تغییر می‌نماید.

مثال ۲-۲

یک دیاک با ولتاژ شکست ۴۰ V در مدار آتش شکل ۲-۲۶ بکار رفته است. مقاومت متغیر R_1 از ۱۰۰۰ تا 25000Ω تغییر می‌کند، $C = 470 \text{ nF}$ و $V = 240 \text{ V}$ در فرکانس ۵۰ Hz است. مینیمم و ماکزیمم زاویه تأخیر آتش را پیدا کنید.

حل -
جریان عبوری از مقاومت R_1 و خازن C در موقعی که دیاک هدایت نمی‌کند، برابر است با

شکل ۲-۲۶ مدار آتش تریاک با استفاده از دیاک

$$i_d = 240 \sqrt{2} \sin(\omega t + \phi) / Z_d$$

$$Z_d = (R_1^2 + 1/\omega^2 C^2)^{1/2}$$

$$\phi = \tan^{-1}(1/\omega R_1 C)$$

$$\phi = 81/6^\circ, Z_d = 6846 \Omega$$

که در آن

$$R_1 = 1000 \Omega$$

و

یا داریم

$$i_d = \frac{240 \sqrt{2}}{6846} \sin(\omega t + 81/6^\circ) = 0.0496 \sin(\omega t + 81/6^\circ)$$

$$V_c = i_d Z_c$$

ولتاژ دو سر خازن برابر است با

$$V_c = 0.0496 \sin(\omega t + 81/6^\circ) \times (-j 6773)$$

$$V_c = 335/8 \sin(\omega t - 8/4^\circ)$$

وقتی که دیاک هدایت می‌کند $V_c = 40$ V است بنابراین:

$$\text{مینیمم زاویه تأخیر آتش} = \sin^{-1}(40 / 335/8) + 8/4^\circ = 15/24^\circ$$

$$Z_d = 2590.1 \Omega \quad \text{با} \quad R_1 = 25000 \Omega$$

ولتاژ دو سر خازن در این حالت برابر است با

$$V_c = 88/76 \sin(\omega t - 74/84^\circ)$$

در موقع هدایت دیاک $V_c = 40$ V است بنابراین

$$\text{ماکزیمم زاویه تأخیر آتش} = \sin^{-1}(40 / 88/76) + 74/84^\circ = 101/6^\circ$$

۸-۲ ترانزیستور قدرت

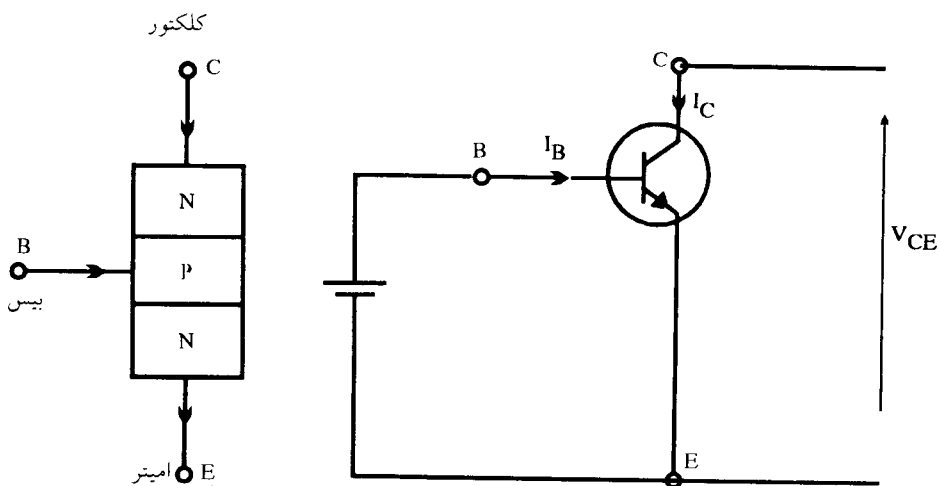
ترانزیستور وسیله نیمه هادی سه لایه‌ای N-P-N یا P-N-P است همانطوریکه در

اشکال ۲۷-۲ و ۲۸-۲ نشان داده شده است. در محدوده کار ترانزیستور، جریان کلکتور I_C

تابعی از جریان بیس I_B است یعنی $I_C = \beta I_B$ است و در یک ولتاژ کلکتور-امیتر (V_{CE}) معین

یک تغییر در جریان بیس منجر به یک تغییر تقویت شده در جریان کلکتور می‌گردد. نسبت این

دو جریان در مرتبه ۱۵ الی ۱۰۰ است. مشخصه ترانزیستور NPN در شکل ۲۹-۲ نشان داده

شکل ۲۷-۲ ساختمان و علامت اختصاری ترانزیستور N-P-N